

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 9446/2026
Sp. zn.: DSH/2063/2026/Dos
280.9 S5
Vyřizuje: Mgr. Jan Dospiva
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 210
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2026-03-05

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích) a podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na základě odvolání Správy železnic, státní organizace, IČ 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha – 1 Nové Město (dále jen odvolatel),

přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Bohumín, odboru dopravy (dále jen silniční správní úřad), č. j. MUBO/52548/2025 ze dne 30. 10. 2025 (dále jen napadené rozhodnutí), kterým silniční správní úřad deklaroval, že na pozemku parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně, ve směru od železničního přejezdu P6512 ke skleníkům společnosti Farma Bezdínek a.s. a dále v prostoru mezi závorami železničního přejezdu P6512, se nenachází místní komunikace, a žadateli (odvolateli) se tímto nevyhovělo,

a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Obecní úřad Dolní Lutyně na základě žádosti odvolatele ze dne 19. 3. 2025 vydal po předchozím řízení rozhodnutí č. j. OÚDL 1181/2025, kterým deklaroval, že na pozemku parc. č. 4339/1, k.ú. Dolní Lutyně, ve směru od železničního přejezdu P6512 ke skleníkům společnosti Farma Bezdínek a.s., a také v prostoru mezi závorami železničního přejezdu P6512, se místní komunikace nenachází, a žadateli (odvolateli) se tímto nevyhovělo. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím krajského úřadu č. j. MSK 72180/2025 ze dne 1. 7. 2025 a věc byla vrácena k novému projednání. Zároveň krajský úřad usnesením č. j. MSK 90068/2025 pověřil podle § 131 odst. 4 správního řádu silniční správní úřad k projednání a rozhodnutí dané věci.

Silniční správní úřad dopisem ze dne 1. 8. 2025 oznámil účastníkům řízení zahájení řízení (ve skutečnosti se jednalo o pokračování řízení), v němž také vyzval účastníky řízení, aby své námítky, důkazy či jiné návrhy uplatnili do 30 dnů od doručení tohoto oznámení s tím, že v úřední dny mohou nahlížet do podkladů rozhodnutí. Dopisem ze dne 4. 8. 2025 provedl opravu tohoto oznámení. Dne 30. 10. 2025 vydal napadené rozhodnutí, které bylo odvolateli doručeno téhož dne. Dne 14. 11. 2025, tedy včas, podal odvolatel proti tomuto rozhodnutí odvolání.

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

V něm odvolatel uvádí, že má od počátku pochybnost ohledně spravedlivého rozhodování, i co se týče obce s rozšířenou působností – Městského úřadu Bohumín, když má ve svém správním obvodu obci Dolní Lutyni, kdy obě obce spolu úzce spolupracují a Městský úřad Bohumín uplatňuje svou působnost i v obci Dolní Lutyni. Ostatně vydané rozhodnutí Městského úřadu Bohumín je oprávněnosti této obavy důkazem.

Dále odvolatel uvádí, že v první řadě je třeba konstatovat, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože neobsahuje povinné náležitosti upravené zejména v § 68 odst. 3 správního řádu, kdy především chybí informace, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

Správní orgán hned v první části odůvodnění zmiňuje, že místní komunikace vznikají rozhodnutím o zařazení pozemní komunikace do příslušné kategorie a třídy dle zákona o pozemních komunikacích. Dále uvádí, že změna kategorie nebo třídy vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemní komunikaci. A konečně, že z důvodu neexistence rozhodnutí o zařazení pozemní komunikace do kategorie místní komunikace a skutečnosti, že Obec Dolní Lutyně předmětný úsek komunikace neeviduje jako místní komunikaci v pasportu místních komunikací, nelze předmětný úsek komunikace považovat za místní komunikaci.

Správní orgán se tedy omezil obecně na vznik komunikací po účinnosti zákona o pozemních komunikacích, ačkoliv v samotném návrhu (žádosti o určení právního vztahu) je uvedeno, že se jedná o komunikaci vzniklou před r. 1997. V následujícím odstavci pak správní orgán potvrzuje, že místní komunikace na parc. č. 4161/1, v k. ú. Dolní Lutyně vznikla před r. 1997, tudíž k ní rozhodnutí rovněž neexistuje. Správní orgán v rozhodnutí opomenul zmínit, že místní komunikace na parc. č. 4161/1, v k. ú. Dolní Lutyně vedla ještě v r. 2024 na pozemku s vlastnickým právem ČR, a právem hospodařit s majetkem státu – Státní pozemkový úřad. Správní orgán rovněž v rozhodnutí nezmínil část pozemku na parc. č. 4339/1, k. ú. Dolní Lutyně (vlastnické právo ČR, a právo hospodařit s majetkem státu – Správa železnic – jedná se o část před železničním přejezdem ve směru k Farmě Bezdínek), která je dle sdělení silničního správního úřadu Dolní Lutyně rovněž místní komunikací, jelikož tato část pozemku přímo rozporuje tvrzení v první části odůvodnění rozhodnutí.

Dále se správní orgán vyjadřuje k úseku mezi závorami, kdy došlo k parafrázování právního rozboru silničního správního úřadu Dolní Lutyně, kdy oba správní orgány tedy došly k závěru, že mezi závorami se nenachází místní komunikace, a to z důvodu, že součástí místní komunikace nejsou úrovněvé přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami. Z názoru správního orgánu vyplývá, že přes přejezd nemůže vést zřejmě komunikace žádná, byť zákon hovoří pouze o součásti a příslušenství komunikace (zákon řeší pouze odpovědnost, která mezi závorami nenáleží vlastníku komunikace), přičemž je nesporné, že součástí ani příslušenstvím komunikace samotný přejezd není. V místě přejezdu však dochází ke křížení dráhy s pozemní komunikací ve stejné úrovni. Dle výkladu správního orgánu by došlo k situaci, kdy by komunikace skončila před přejezdem a následně pokračovala až za ním. S tímto však nemůže odvolatel souhlasit. V ust. § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích je mimo jiné upraveno, že vlastník dráhy je povinen udržovat v řádném stavu pozemní komunikaci v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace. Z uvedeného paragrafu i z ust. § 14 odst. 2 písm. c) citovaného správním orgánem nevyplývá, že by se mezi závorami nemohla nacházet pozemní komunikace jakékoliv kategorie.

K předmětnému rozhodnutí lze obecně říct, že vychází jen a pouze z vyjádření (bez patřičných důkazů potvrzujících tvrzení) podjatého účastníka řízení – obce Dolní Lutyně. Odvolatel podotýká, že jediným důkazem obce Dolní Lutyně je fotografie pasportu, na kterém je mimo jiné vidět pozůstatek železniční nehody ze dne 24. 1. 2024, a to bez dalšího (žádná revize změn, data ke komunikaci, historické snímky apod.). A to vše i přes to, že Správa železnic opakovaně poukazuje na nevěřejnost takového pasportu a možnosti provádění změn, či jeho chybného vedení (pasport komunikací je pouze vnitřní evidenční pomůckou vlastníka (správce), která mu slouží zejména jako přehled o pozemních komunikacích v jeho

majetku (správě) a o nákladech spojených s jejich výstavbou a údržbou – 7 As 279/2017). V samotném rozhodnutí pak dle odvolatele chybí podstata takového typu rozhodnutí, a to posouzení zákonných podmínek pro vznik místní komunikace dle legislativy před r. 1997. Dle ust. § 4b zákona č. 135/1961 Sb., ve znění do 31. 3. 1997 byly místní komunikace obecně přístupné a užívané ulice, cesty a prostranství, které sloužily místní dopravě a byly zařazeny do sítě místních komunikací. Síť místních komunikací se budovaly a udržovaly v souladu s územně plánovací dokumentací tak, aby usnadňovaly osídlení a vyhovovaly potřebám místní dopravy, popřípadě dopravy zemědělské. Vyhláška č. 35/1984 Sb., ve znění do 31. 3. 1997 pak rozvinula pojem sítě místních komunikací pro území obce tvořící obecně přístupné a užívané pozemní komunikace nezařazené do silniční sítě, kdy postačovalo, pokud cesta naplňovala jednu z podmínek § 6 odst. 1 dané vyhlášky. Dle odvolatele byly splněny první dvě podmínky, když místní komunikace se nachází/nacházela na území zastavěném nebo určeném k souvislému zastavění a rovněž místní komunikace vzájemně spojuje dvě obce, případně části obce – Dolní Lutyně – Věřňovice (tak jak je znázorněno v územním plánu obce Dolní Lutyně – viz níže). Nelze opomenout ani ust. § 7 předmětné vyhlášky, která rozdělovala místní komunikaci na třídy. Odvolatel ve svých podáních doložil spoustu tvrzení i důkazů, proč je předmětná komunikace místní komunikací a rozhodnutí o opaku by znamenalo jistou dávku právní nejistoty a libovůle ze strany obce k odvolateli, který po celou dobu vycházel z veřejně dostupných informací, stanovisek obecního úřadu Dolní Lutyně, společných prohlídek se zástupci obce Dolní Lutyně apod.

Odvolatel nad rámec svých podání doplnil do spisu část veřejně dostupného územního plánu Dolní Lutyně, který byl (ostatně stejně jako pasport komunikací) objednan k vypracování obcí Dolní Lutyně s tím rozdílem, že se jedná o základní dokument obce, který je veřejný a veškeré v něm provedené změny jsou číslovány a rovněž zveřejňovány. Správní orgán si doplnění důkazů a tvrzení přebíral zřejmě tak, že ostatní důkazy a tvrzení nemusí být rozhodnutím vypořádány. Vyjádřil se tedy pouze k tomuto důkazu tak, že se jedná o koncepční dokument, sloužící k zajištění vyváženého rozvoje a využití území, tj. určuje, jaká stavební činnost je ve vymezených plochách s rozdílným způsobem možná. K tomuto je třeba uvést, že územní plán obsahuje jak stávající stav daného území, tak určitou budoucí koncepci. Odvolatel odkázal na Grafickou část územního plánu – úplné znění po vydání změny č. 3 (rovněž po vydání změny č. 2, po vydání změny č. 1 či původní grafická část územního plánu), a to ve všech případech na dopravní výkres č. 3 a koordinační výkres č. 7, vč. legendy (legenda obsahuje aktuální stav a návrh – koncepci), kde je předmětná komunikace vyznačena žlutou linkou s fialovými tečkami (aktuální stav!), což dle legendy značí místní komunikaci s označením s návrhem cyklistické trasy s označením vedené po pozemní komunikaci. Z grafického znázornění lze vyčíst, že místní komunikace vede až k poslední nemovitosti s č. p. K Bezdínku 84, a následně dále směr Věřňovice vede již místní komunikace s cyklistickou trasou. Odvolatel se domnívá, že není možné vyhotovit územní plán (minimálně část 3. Doprava) bez účasti příslušného silničního správního úřadu a bez pasportu komunikací, tudíž i tento důkaz podporuje tvrzení odvolatele, že v neveřejném pasportu došlo k výmazu předmětné komunikace, jakožto místní, když toto nemůže být u komunikací vzniklých před r. 1997 (tzn. komunikací vzniklých bez rozhodnutí) dohledatelné.

Odvolatel rovněž plně odkazuje na svá předchozí podání ve věci.

S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby adresovaný odvolací správní orgán, nedojde-li k postupu dle ust. § 87 správního řádu, změnil napadené rozhodnutí tak, že vydá deklaratorní rozhodnutí, že předmětná komunikace je místní komunikací.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

V první řadě se krajský úřad zabýval námitkou odvolatele, že má od počátku pochybnost ohledně spravedlivého rozhodování, i co se týče obce s rozšířenou působností – Městského úřadu Bohumín, když má ve svém správním obvodu obci Dolní Lutyni, kdy obě obce spolu úzce spolupracují a Městský úřad Bohumín

uplatňuje svou působnost i v obci Dolní Lutyni. Z této námitky je zřejmé, že odvolatel naznačuje možnou podjatost silničního správního úřadu.

V § 14 odst. 1 správního řádu se uvádí, že každá úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Dále podle § 14 odst. 2 úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku. K tomu by musely podle judikatury Nejvyššího správního soudu přistoupit takové okolnosti, z nichž by vyplývalo důvodné podezření, že právě v důsledku zaměstnaneckého poměru úřední osoby k územnímu samosprávnému celku by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.

Krajský úřad takové okolnosti neshledal. Jen ze skutečnosti, že silniční správní úřad má ve svém správním obvodu obec Dolní Lutyně a silniční správní úřady si v rámci své činnosti poskytují součinnost dle správního řádu, nelze dovozovat vyloučení úředních osob silničního správního úřadu z projednávání a rozhodování věci. Na rozdíl od obce Dolní Lutyně, která je účastníkem řízení a která může mít výrazný zájem na určení odpovědnosti za stav komunikace vzhledem ke společenské citlivosti otázky bezpečnosti daného přejezdu, krajský úřad neshledal zájem města Bohumína na výsledku řízení.

K věci samé krajský úřad uvádí:

Podle § 6 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je místní komunikace veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

Podle § 3 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

Podle § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vede evidenci jím vlastněných pozemních komunikací. Podle § 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb. je základní evidencí komunikací pasport, který vedou jejich správci.

Podle § 4b odst. 1 zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 3. 1997, místními komunikacemi jsou obecně přístupné a užívané ulice, cesty a prostranství, které slouží místní dopravě a jsou zařazeny do sítě místních komunikací. O zařazení do sítě místních komunikací se však podle tehdejší úpravy nevzdávalo rozhodnutí silničního správního úřadu, ale docházelo k tomu pouze administrativním úkonem zaevidováním komunikace do pasportu místních komunikací.

Dále podle § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je vlastníkem místních komunikací obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 9 As 15/2012-27 ze dne 29. 1. 2014 byla-li pozemní komunikace místní komunikací podle právních předpisů účinných před 1. 4. 1997, zůstává jí tento status i podle zákona o pozemních komunikacích. To neplatí, nesplňuje-li znaky místní komunikace uvedené v tomto zákoně. Znamená to tedy, že byla-li určita komunikace místní komunikací podle staré právní úpravy, stala se místní komunikací podle nové právní úpravy v zákoně č. 13/1997 Sb., okamžikem nabytí účinnosti tohoto zákona, aniž by bylo nutno o tom vydávat rozhodnutí podle § 3 uvedeného zákona, pokud ovšem splňuje zákonné znaky dané kategorie pozemní komunikace podle nové právní úpravy. Z věcných, technických a funkčních hledisek místní komunikace podle staré právní úpravy jimi zásadně budou i podle právní úpravy nové. Nová

právní úprava však pro místní komunikace navíc stanoví v § 9 odst. 1 větě první in fine silničního zákona, že vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí.

Dále z § 14 odst. 2 písm. c) zákona o pozemních komunikacích vyplývá, že součástí ani příslušenstvím místní komunikace nejsou úrovňové přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami. Proto ani komunikace v prostoru mezi závorami se nepovažuje za místní komunikaci, ale za železniční přejezd, který je podle § 9 písm. c) vyhlášky č. 177/1995 Sb. součástí dráhy. Stejně tak podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích je vlastník dráhy povinen udržovat v řádném stavu pozemní komunikaci na přejezdu se závorami v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace.

V daném případě tedy již přímo zákon vylučuje, že by prostor mezi závorami na železničním přejezdu P6512 na pozemku parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně mohl být místní komunikace. Neznamená to, že se zde nenachází pozemní komunikace vůbec, ale že se jen nejedná o místní komunikaci, jak požadoval deklarovat odvolatel (správní orgán je přitom petitem žádosti vázán). Přestože tato komunikace v části od první závory směrem k Farmě Bezdínek do konstrukce přejezdu plynule navazuje na komunikaci na pozemku parc. č. 4161/1 a stavebně s ní tvoří funkční celek, komunikace v prostoru mezi závorami se nepovažuje za místní komunikaci, ale za železniční přejezd. Předmětem tohoto řízení není primárně otázka existence komunikace (ta je nesporná), ale její veřejnoprávní status.

Proto pokud odvolatel namítá, že v místě přejezdu dochází ke křížení dráhy s pozemní komunikací ve stejné úrovni a z § 14 odst. 2 písm. c) zákona o pozemních komunikacích nevyplývá, že by se mezi závorami nemohla nacházet pozemní komunikace jakékoliv kategorie, pak krajskému úřadu nezbyvá než konstatovat, že z hlediska zákona je prostor mezi závorami přejezdem, nikoli součástí silnice, dálnice, či místní komunikace, byť jej fakticky tvoří nejen těleso dráhy, ale i pozemní komunikace, kterou je vlastník dráhy povinen udržovat v řádném stavu.

Co se týče komunikace na pozemku parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně ve směru od výše uvedeného přejezdu k Farmě Bezdínek, ze sdělení Obecního úřadu Dolní Lutyně ze dne 6. 3. 2024 je zřejmé, že nebylo vydáno rozhodnutí o zařazení této komunikace do kategorie místní komunikace. Je proto rozhodné, zda tato komunikace splňovala všechny znaky místní komunikace k 1. 4. 1997, tedy k datu účinnosti zákona o pozemních komunikacích, včetně znaku vlastnictví komunikace obcí Dolní Lutyně.

Pozemek parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně je dražním pozemkem ve vlastnictví České republiky. Stejně tak navazující pozemek 4287/1 je pozemkem ve vlastnictví soukromé osoby, který ani historicky nebyl převeden do vlastnictví obce Dolní Lutyně.

Podle vyjádření Mgr. Pavla Buzka, starosty obce Dolní Lutyně, ze dne 6. 8. 2025 obec Dolní Lutyně nikdy neprováděla žádné opravy na pozemní komunikaci ležící na pozemcích parc. č. 4339/1 a 4278/1 v k. ú. Dolní Lutyně, a ani to s obcí nebylo projednáváno. Toto sdělení ve vztahu ke komunikaci ve směru od výše uvedeného přejezdu k Farmě Bezdínek krajský úřad hodnotí jako zcela věrohodné, neboť z veřejně dostupných snímků na portálu mapy.com je patrné, že ještě v roce 2013 byla tato komunikace ve velmi špatném technickém stavu a na pozemku parc. č. 4278/1 plynule přecházela v nezpevněnou polní cestu. Nejednalo se tedy o věc odlišnou od pozemku (podle judikatury jde o samostatnou nemovitou věc tehdy, pokud zároveň nelze stavební provedení komunikace odstranit bez jejího zničení či zásadního zhoršení její sjízdnosti či schůdnosti).

Lze proto učinit bez důvodných pochybností závěr, že ke dni 1. 4. 1997 nebyla komunikace na pozemku parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně ve směru od výše uvedeného přejezdu k dnešní Farmě Bezdínek ve vlastnictví obce Dolní Lutyně, a tedy nejpozději od tohoto data nelze tuto komunikaci považovat za místní komunikaci bez ohledu na to, zda a jak byla v té době vedena v pasportu komunikací.

Stejně tak je pro posouzení věci z hlediska zákona o pozemních komunikacích bezpředmětné, jak je tato komunikace označena v územním plánu obce Dolní Lutyně, na který poukazuje odvolatel. Územní plán

sleduje zcela jiný účel než zákon o pozemních komunikacích. Jak již konstatoval silniční správní úřad, jedná se o koncepční dokument, sloužící k zajištění vyváženého rozvoje a využití území, tj. určuje, jaká stavební činnost je ve vymezených plochách možná. Územní plán přímo nerozhoduje o stavbách nebo o pozemních komunikacích, ani nemůže mít vliv na určení charakteru či kategorie jednotlivých komunikací podle zákona o pozemních komunikacích.

Pro úplnost krajský úřad uvádí, že komunikace na parc. č. 4161/1 v k. ú. Dolní Lutyně není předmětem tohoto řízení, neboť odvolatel ve své žádosti o určení právního vztahu ze dne 19. 3. 2025 požadoval určení, zda se na pozemku parc. č. 4339/1 v k. ú. Dolní Lutyně nachází místní komunikace, a to v místě u železničního přejezdu P6512, přesněji od první železniční závory ve směru ke skleníkům společnosti Farma Bezdínek a.s.

Pokud odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, kdy především chybí informace, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, pak krajský úřad uvádí, že k přezkoumatelnosti rozhodnutí není nezbytné, aby se správní orgán vyslovil ke každé jednotlivé dílčí námitce či návrhu účastníků řízení, je-li z celkové argumentace správního orgánu seznatelné, jak se k těmto námitkám a návrhům postavil. Navíc rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolacího orgánu tvoří jeden celek. Z výše uvedeného odůvodnění je dostatečně zřejmé, proč nelze odvolateli vyhovět.

Z těchto důvodů krajský úřad podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Mgr. Jan Dospiva
právník oddělení silničního hospodářství a správy dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

Správa železnic, s. o., Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, organizační jednotka Oblastní ředitelství Ostrava, Muglinovská 1038/5, 702 00 Ostrava,
Obec Dolní Lutyně, Třanovského 10, 735 53 Dolní Lutyně,
NETIS, a.s., č.p. 905, 739 92 Návsí.

2. Na vědomí:

Městský úřad Bohumín (společně s vrácením spisu po nabytí právní moci rozhodnutí)

